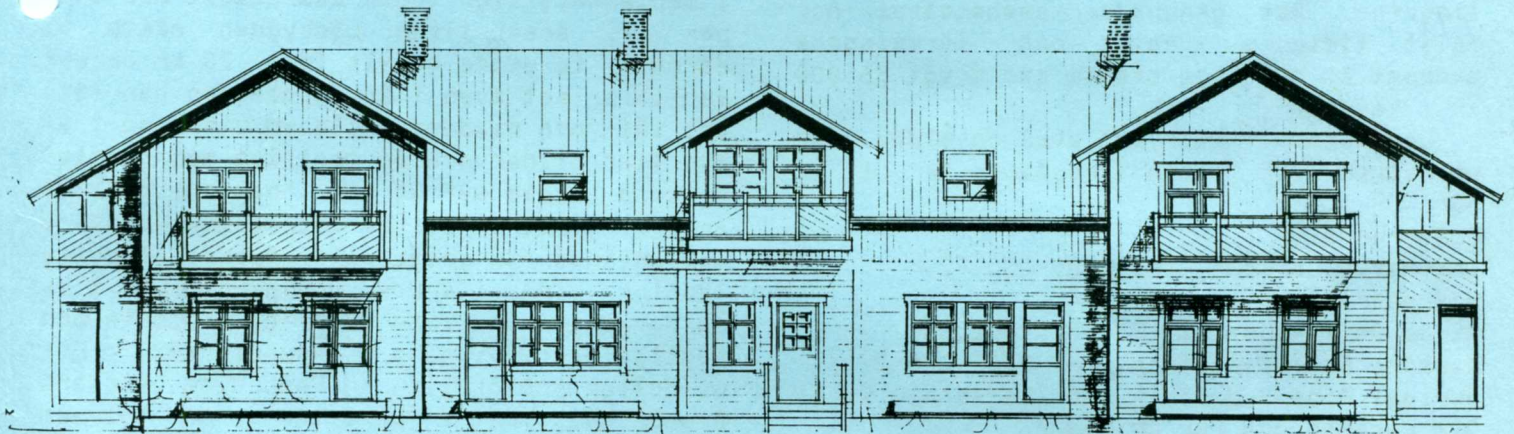

-Bladet

LOKALNYHETER FRÅN LÖABYGDEN

NR 1 1988

Så här ska det ombyggda missionshuset te sig från söder enligt ritningarna.

MISSIONSHUSET BLIR BOSTÄDER

Ritningar finns. Byggnadslovhandlingar är inlämnade. Nu väntar Torbjörn Birging och Torbjörn Lie ivrigt på att alla papper ska bli underskrivna och formaliteter avklarade, så att de kan sätta igång och förvandla det gamla missionshuset i Löa till åtta trivsamma lägenheter.

- Vi har räknat med att komma igång i april, berättar Torbjörnarna, men byggnadsnämnden har visst så många ärenden att ta ställning till att det kan dra ut på tiden där. Men då kanske vi kan få dispens att börja ändå, det finns i alla fall ingenting som tyder på att vi inte skulle få byggnadslov.

Och när ombyggnaden väl är i gång ska det inte ta mer än 10 månader förrän löaborna

får en helt ny fasad att vänja ögonen vid. För helt likt sig kommer missionshuset förstås inte att bli efter den här upprustningen. De höga "kyrkfönstren" går inte att bevara och en tillbyggnad på västra gaveln gör hela huset mer symmetriskt än nu. Vad det blir för färg på det hela har grabbarna inte bestämt sig för ännu, men falurött ligger bra till. (Det får vi väl hoppas!)

Bostäder villkor

Ritningarna, som Löa-Bladet som första tidning i världen nu kan presentera, har gjorts av arkitekt Reiner Rennergård i Frövi. Och nog törs man förmoda att missionsförsamlingen i Kopparberg ska vara nöjd med det förslag som nu föreligger. Att det skulle bli bostäder och ingenting annat var ju ett villkor för köp och formellt blir köpet

(forts på sid 3)

*Hela Sverige
ska leva!*

Hembygdsåret 1987

Utan vidare kommentarer om tiden som alltid går så förvånansvärt fort konstaterar vi att Löabygdens Hembygdsförening åter hållit ett årsmöte.

Ett drygt 20-tal av föreningens medlemmar var tillstädes i Godtemplarlokalen i Löa den 6 mars och några sensationer finns icke att rapportera från årsmötesförhandlingarna. Det gångna verksamhetsåret har följt tidigare mönster och föreningens ekonomi är hyggligt stabil med drygt 36 000 kr i kassan.

Ledamöter i tur att avgå omvaldes och styrelsen ser liksom föregående år ut så här:

Ordförande:

Ing-Marie Larsson, tel 0580-300 72

Sekreterare:

Stina Gottliebsson, tel 0580-302 55

Kassör: Olle Bergström, tel 0580-300 27

övriga: Aina Rydholm, Lars Larsson, Karl-Ola Larsson och Pär Ericsson

Till ortsombud för inkassering av medlemsavgifter bl a utsågs:

Västra Löa: Kerstin Ardesjö

Rällså: Ulla Bergström

Löa Centrum: Hans Larsson

östra Löa: Anna-Greta Jansson

Norra Löa: Aina Rydholm

Medlemsavgift 20 kr

Årsmötet beslöt att höja medlemsavgiften till 25 kr fr o m 1989. För i år är det således fortfarande 20 kr per person som gäller. De som bor i Löa får chans att betala sin medlemsavgift till ortsombudet som kommer runt till alla. Till utombysbor skickas ett inbetalningskort med detta nummer av Löa-Bladet.

Skulle du av någon anledning ha blivit överhoppad så kontakta ditt ortsombud eller sätt in 20 kr på föreningens postgiro 60 90 08-B. Glöm inte att skriva ditt eget namn och adress på inbetalningskortet!

Arsskrift 20 kr

I medlemsavgiften ingår Löa-Bladet med 4 nummer per år. Arsskriften Löabygden måste vi däremot ta extra betalt för. 20 kr är det facila priset även i år. Löabygden har fått ett läs- och bladdervänligare utseende i år med fler bilder och en text som med datateknikens hjälp ser ut som "nästan riktigt tryck." (Det är alltså inte samma skrivare som används för detta blad) Mycket trevlig läsning finns i årets Löabygden. Läs t ex om Godtemplarlokalens 65 åriga historia och högtidliga invigning i januari 1923. Ett utförligt protokoll från Ramsbergs sockens brandstodskommitté berättar om en solvarm sommardag i Löa för 100 år sedan då Anders Nilssons uthus vid Löa Bro stod i Ljusan låga. Nils "Post-Nisse" Eriksson, som avled sommaren 1987, berättar själv minnen från sina 50 år som lantbrevbärare och Edvard Matz vill ha hjälp att fånga odjuret i Rällssjön. Bland annat.

Löabygden säljs av ortsombuden eller per postgiro.

Köp LÖABYGDEN!

Endast 20 kr!

LÖA-BLADET

En tidning för Löa med omnejd, utgiven av Löabygdens Hembygdsförening med bidrag från Löa Sportklubb.

Redaktion: Margareta Gustafsson, Uddnäs, tel: 301 20 (ansv. utgivare)
Stina Gottliebsson, Petters, tel: 302 55

Tryck: Lennarts Tryckeri, Kopparberg, 1987

(forts fr sid 1)

inte uppgjort förrän byggnadslovet är beviljat.

Löa-Bladet som ställföreträdare nyfikenheten i byn frågar rakt ut vad Torbjörn och Torbjörn fått betala för kåken och får i alla fall veta så mycket som att missionsförsamlingen meddelade alla hugade spekulanter att ett lägre bud än 175 000 kr kunde inte accepteras.

- Så det gällde ju att lägga på lite lagom mycket anpå det, skrattar Torbjörn. Och vi fick det för att vi la det högsta anbudet, men det är klart att Persgården i Löa samtidigt var en positiv adress i sammanhanget.

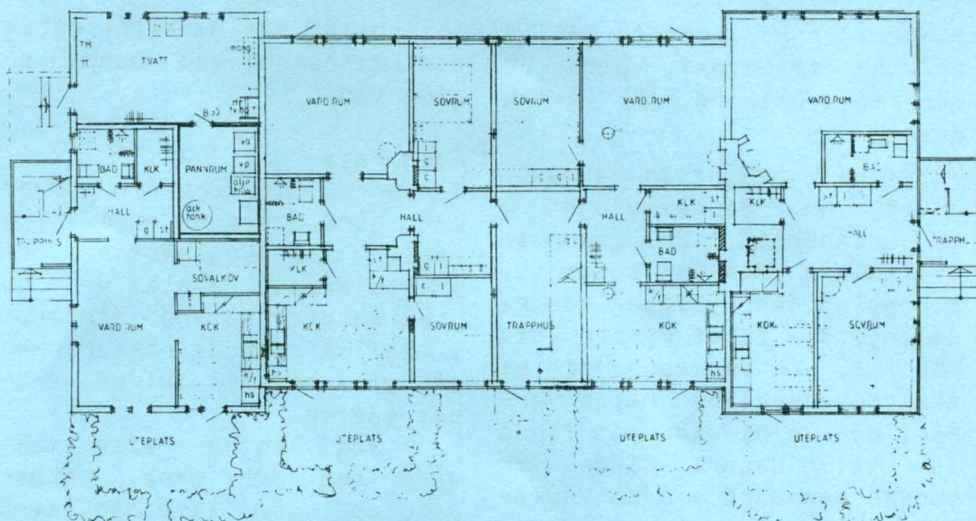
Torbjörn och Torbjörn är ju samboende med varsin syster Ardesjö på Persgården och det var deras farfarsfar som en gång var med och byggde missionshuset. Och deras far Erik Ardesjö lade ner mycket arbete för missionsförsamlingen. Inte minst var det han som såg till att missionshuset fick ett nytt tak 1975, så att huset inte alldeles skulle stå och förfalla.

Utmaning

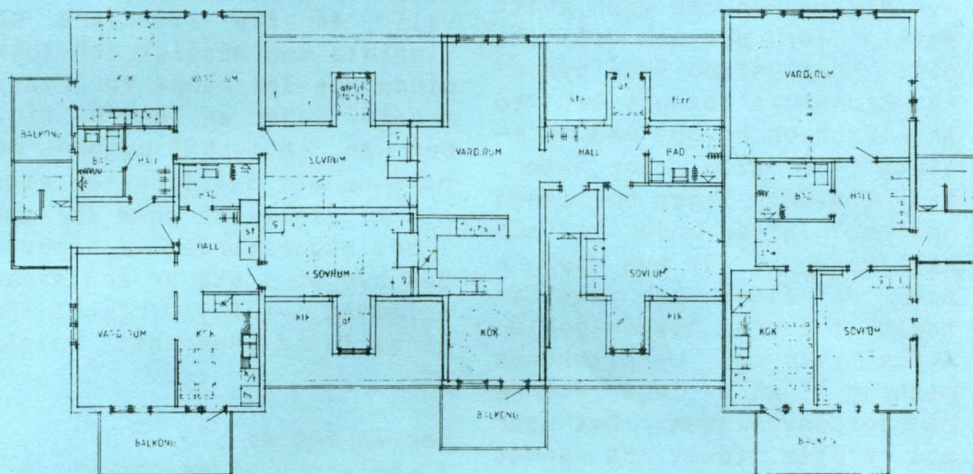
Att köpa in ett gammalt missionshus är en sak. Att bygga om det till åtta moderna lägenheter en helt annan. Totalt blir det hela ett projekt på ca 3,5 miljoner kr.

- Nu när det hela börjat rulla i gång med kostnader och annat så känns det också att det är allvar, från början var det lite mer på skoj, erkänner Birging. Torbjörn Lie kom hem en dag och frågade om inte vi skulle köpa missionshuset och bygga lägenheter och jag sa "kan vi väl!". Just då tänkte jag mig inte in i det hela så noga, men nu känns det mer och mer spännande och "vi ser det som en utmaning att klara av det här" som det brukar heta.

- Fast egentligen kommer idén från en av kommunens representanter, berättar Torbjörn Lie. Han var med när vi

Det blir fyra lägenheter i bottenplanet...

och lika många på övervåningen.

diskuterade lån och ombyggnad av Ljungbergs som min mamma har köpt, och han tyckte då att någon borde bygga lägenheter av missionshuset. Och det var ju en idé att ta fast på tyckte jag.

Initiativkraft och framåtanda saknas inte. Pengar får de förstås låna. De räknar inte med att bli stormrika som hyreshusägare.

- Vi lär inte komma att tjäna några pengar alls de första tio åren, säger Torbjörn Lie, men vi räknar med att det ska gå runt i alla fall om vi tar ut "normala" hyror.

Många i kö

Att intresset för mindre hyreslägenheter är stort i Löa har grabbarna klara belägg för. "Bostadskön" till missionshuset är redan större än

antalet lägenheter.

- Förmodligen blir omsättningshastigheten ganska stor på lägenheterna, säger Birging. Vi tänker väl att vi i första hand får ungdomar som hyresgäster. Sådana som vill bo kvar i Löa, men som inte har råd eller lust att satsa på ett eget hus. Men det är väl också tänkbart att en lägenhet här kan bli ett alternativ för äldre som tröttnat på att sköta hus och trädgård.

Järnkakelugnar

Åtta lägenheter blir det allt så, fyra i varje plan. Det blir en 1:a, fem tvårummare och två 3:or, som formellt dock bara innehåller 2,5 rum var, eftersom det minsta rummet är mindre än 10 kvm. Lägenhetsytorna varierar mellan 50 och 90 kvm. Alla lägenheter

heterna har uteplats eller balkong mot söder, utom en som får balkong på västra gaveln.

Det blir befintlig kakelugn eller ny "järnkakelugn" i varje lägenhet. En gemensam tvättstuga finns i bottenvåningen på den nybyggda västra delen, som också rymmer ett pannrum. En värmepump och el ska huvudsakligen hålla värmen, men en oljekassett finns för kalla dagar. Köken får modern standard - i de nuvarande lägenheterna på östra gaveln behålls också vedspisen - och plats ska finnas för diskmaskin och egen tvättmaskin för dem som vill ha det. Eget vatten från nyborrad brunn ska det bli och vid ån läggs en brygga med båtplats för alla lägenheter. Mot riksvägen läggs en långa med bilplatser under tak och kallförråd. De två pelare som nu finns och stöttar taket i stora missionssalen finns kvar på arkitektens ritning i en av lägenheterna på bottenvåningen. Det går att stötta taket på annat sätt, men en blivande hyresgäst kan ju också tycka det

är roligt att ha kvar något som minner om vad huset en gång var.

Egen regi

Torbjörn och Torbjörn kommer att göra ombyggnaden i egen regi. Som byggmästare och arbetsledare anställer de Lies morbror Roland Olofsson i Rällså och de räknar med att göra en stor del av jobbet själva.

- Jag kan ju i alla fall vara med och bära, säger Birging, som inte har samma snickarerfarenhet som Lie. Vi kommer förstås att behöva ha hjälp av andra också, men vi vill försöka att vara så flexibla som möjligt och inte binda upp för många för fast arbete under en längre tid. Det är så mycket byggen på gång nu att det finns en risk att vi plötsligt inte får tag i det byggmaterial vi behöver. Går bygget i stå av en sådan anledning vill vi inte ha för många fasta löner att betala ut.

Mer än 100 år

I skrivande stund har vi inte hunnit leta fram när missions

huset en gång byggdes, men det kom i alla fall till före 1878. Enligt ett gammalt skolprotokoll fattades det året ett beslut om att hyra missionshuset i fem år i väntan på att en ny skolhusbyggnad skulle bli färdig. Den gamla skolan, som låg på ungefär samma plats som den nuvarande var så förfallen att den inte längre gick att använda. Det gick emellertid trögt med besluten och byggplanerna för en ny skola. Inte förrän 1909 stod den nuvarande nya skolan färdig och missionshuset hann således fungera som skola i 31 år. I en artikel i Bergslagens Tidning med anledning av den ny skolans invigning har någon räknat ut att den totala hyran under dessa 31 år uppgått till 16 740 kr och skribenten funderar över om det verkligen har varit ekonomiskt vettigt att hyra i så många år i stället för att bygga tidigare?

Det kunde man fundera över då. Att missionshuset ytterligare 80 år senare skulle gå en helt ny tillvaro till mötes som bostadshus kunde nog ingen tänka sig. ■

5 000 GÖSAR I SJÖN

Till hösten kommer 5 000 gösar att planteras in i Norr- och Sörsjön. Det beslutades vid Löa Fiskevårdsområdes årsmöte, som hölls i Godtemplarlokalen i Löa den 29 mars.

Mötet beslöt vidare att två nya fisketillsynsmän ska utbildas. Det blir Sture Svensson och Rune Olstam. Kravet på utbildning för denna systema betonades starkt.

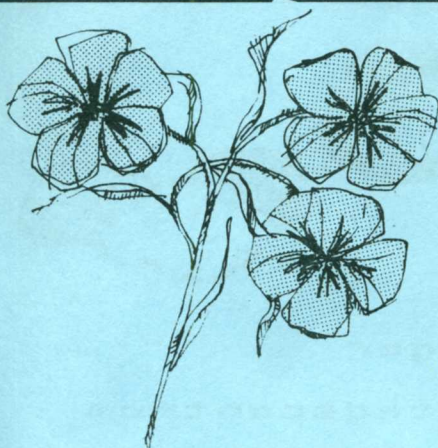
Priset för fiskekort blir oförändrat 40 kr per år. Kortet gäller för sportfiskeredskap och man och hustru och barn under 16 år får fiska på samma kort.

Kvicksilverhalten i Löasjöarnas gäddor har undersökts och visat sig ligga betryggande lågt. Halten är i genomsnitt 0,3 mg per kg. Tillåten halt är 1,0 mg per kg.

Ett problem med fisket i framför allt Sörsjön som diskuterades vid mötet är bristen på parkeringsplatser. Styrelsen undersöker möjligheterna att finna någon lösning. Tills vidare uppmanas alla fiskare att inte parkera alltför ohämmat på privat tomtmark.

Ett annat stort problem är minkarna. Fällor ska sättas ut längs ån och mötet besöt att höja premien för varje oskadliggjord mink till 75 kr.

Till styrelsen omvaldes Olle Bergström, ordförande, Erik Larsson, vice ordf, Örjan Larsson, sekreterare, Bengt Gunnarsson, kassör samt Margareta Gustafsson och Bertil Eriksson. Nyvald som övrig ledamot blev Hans Jacobsson.

LÖAPENSIONÄRER UPPSKATTAR HEMVÅRDEN

Att bli gammal och hjälpbehövande, kanske även till rullstol eller sjuksäng, behöver inte nödvändigtvis innebära att man måste lämna sitt hem och sin invanda miljö för en plats på sjukhem eller långvården. Hemtjänst och hemsjukvården ger ett alternativ, som många äldre tacksamt tar emot.

I Löa Born, Rällså, Löa, Vasselhyttan och Torpa är det 27 pensionärer som får hjälp av hemtjänstens 9 fast anställda vårdbiträden. Graden av hjälp varierar från städhjälp var 14:e dag till besök 4 gånger per dag för hjälp med matlagning, tvätt, kroppsvård, städning, skjuts till läkare, fotvård mm. En viktig del av vården är att besöken också ska ge tid för en liten pratstund över en kopp kaffe.

Mer personal behövs

Varje morgon träffas vårdbiträdena i hemtjänstens lokal i Pensionärshemmet i Löa. Det ger biträdena en uppskattad möjlighet att träffas, informera varandra och diskutera eventuella problem. Anna Greta Jansson planerar och leder dagens arbetet och om någon vikarie måste sättas in eller om en tid måste ändras ringer hon till pensionärerna och berättar.

- I stort sett fungerar hemtjänsten bra nu, säger Anna Greta, men jag är bekymrad för sommaren. Det behövs semestervikarier, men just nu har vi inte en enda. När någon av de fast anställda är sjuk eller behöver vara ledig får vi lov att dra ner på hjälpen hos någon av pensionärerna. Och det är naturligtvis inte populärt.

Finns det någon inom Löa-Bladets spridningsområde som kan rycka in som vikarie, så blir Anna Greta glad för en påringning. Det krävs körkort och bil samt helst någon erfarenhet av vårdarbete. Anna Greta träffas på tel 302 39 varje morgon 7-8.30 och em 15 - 15.30.

Numera tillsätts inte s k anhörigsamariter, som enbart hjälper sina egna föräldrar. Men om någon är anställd som vårdbiträde inom hemtjänsten så kan arbetet organiseras så

att man bland "kunderna" får sina anhöriga.

Kostnaden för hemtjänsten beror på inkomsten. Den som skulle vilja ha hjälp kan kontakta Anna Greta Jansson eller hemvårdsassistent Maj-Lis Svensson i Storå (0581-400 70). Hon gör då ett hembesök, så att man tillsammans kan komma överens om vilken hjälp som kan behövas och hur den bäst ska läggas upp.

- Fast ska vi kunna hjälpa några fler nu, måste vi få mer personal, betonar Anna Greta.

Nattpatrull

Det är kommunen som svarar för hemtjänsten. Vid sidan av detta finns hemsjukvården, som bistår dem som behöver sjukvård i hemmet. En undersköterska och ett vårdbiträde, anställda av landstinget, besöker de hjälpbehövande upp till 2 gånger per dag. En nattpatrull, som också består av undersköterska och vårdbiträde, bekostas till hälften var av kommunen och landstinget. Nattpatrullen kan komma 2 gånger per natt och ser till att patienten vänder sig så att inga liggsår uppstår, hjälper till med toalettbesök mm.

Förutom hembesöken har alla som behöver det tillgång till ett trygghetslarm. Det är dygnet om kopplat till det vårdbiträde som för tillfället är i tjänst.

Bestämmer själv

De pensionärer Löa-Bladet talat med är alla mycket nöjda med den hjälp de får. Att få vara kvar hemma är mycket positivt, inte bara för att där är en miljö man trivs i, utan också för att man kan behålla självkänslan och respekten på ett annat sätt än på en institution. I sitt eget hem bestämmer man själv vad man vill äta till middag t ex.

- Det är skönt att rå sig själv, tycker Signe Bergström på Skönvik. Och jag vill klara mig själv med så lite hjälp som möjligt. Nu får jag hjälp 2 timmar i veckan och jag tycker att de som kommer är mycket duktiga, särskilt de som jobbat länge inom hemvården. Det enda man är rädd för att allt tal om besparingar till slut också kommer

(forts fr föreg. sid)

att innebära att den här servicen dras in.

En annan god hjälp som Signe gärna vill berätta om är att hon får varor hemsända från Löas Handel en gång i veckan.

- Och de tar inte ens betalt för det, skriv det, säger Signe.

Trivsamt bjudning

Elna Andersson får hemtjänstbesök tre gånger om dagen. Frukost och städning blir det mellan kl 8 och 10. Vid 14-tiden tittar samariten in för att se att allt är som det ska och mellan 17.45 och 18.45 återkommer hon för middag och för att hjälpa Elna med avklädningen.

Elna är särskilt glad över att det är samma samarit som hjälpt henne i 7-8 år och hon tycker inte att de avgifter hon får betala är för höga. Tvärtom är det billigt.

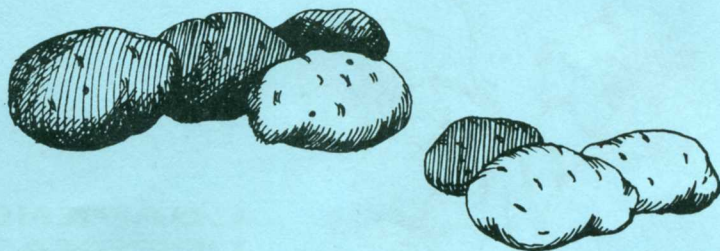
Elna berättar också om den kaffebjudning som hemtjänsten ordnade i pensionärshemmet för några veckor sedan.

- Det var så roligt att få träffas. Vi var väl en 25 pensionärer där och många av oss hade inte setts på många år. Kaffebordet var överdådigt med hembakt bröd och Birgitta och Hugo Söderlöf underhöll med dragspelsmusik.

- Det är sådant där vi önskar vi hade mer tid till, säger Anna Greta Jansson, kanske inte ordna träffar för alla, men att skjutsa pensionärerna till varandra, så att de fick träffas och komma hemifrån ett tag.

Ett annat önskemål är att tidsplanerarna tänker på att det är stor skillnad på att hjälpa någon som bor i lägenhet och en annan som bor i en halvmodern stuga i skogen.

Det är visserligen bestämt så att hemtjänstens biträden inte ska skotta snö eller göra andra tunga arbeten. Men vad gör man kl 7 på morgonen när vägen till vedboden har snöat igen och ingen ved finns inburen? Jo, man skottar naturligtvis själv, eller också tar man sin man till hjälp. □

Potatislager

blir företagscentrum

Det gamla potatislagret nedanför Persgården ser för närvarande inte mycket ut för värden. Från vägen genom Västra Löa ser det ju mest ut som en grund med plåttak över. Men den som går ner för slutningen och in i "grunden" blir strax varse att lagret, som byggdes upp sedan ladugården här brann 1970, har rejäla mått. Ytan är på 500 kvm och takhöjden säkert 5 meter. Och de framtidsplaner som nu vävs kring detta potatislager är inte mindre storslagna!

Torbjörn Lie har flyttat dit sitt snickeri tillsammans med kompisen Magnus Backlöf, som också har egen snickarfirma. De har tänkt att slå ihop sina firmor och bilda Bergslags snickerier. Om nu det namnet går igenom. Ett likartat finns redan registrerat i Ludvika.

Snickeriets lokaler är än så länge ganska provisoriskt inredda, men de klädskep i gammal stil som håller på att växa fram där när Löa-Bladet är på besök visar klart att de är fullt funktionsdugliga! Och Torbjörn sparkar undan lite gammal potatisblast och ritar upp på sandgolvet var det ska bli fikarum och kontorsutrymmen och visar var fönster ska tas upp ut mot riksvägen och så vidare så kan man lätt föreställa sig potatislagret omvandlat till moderna, fräscha arbetslokaler.

Enligt planerna är det då inte bara snickeriet som ska få plats här. Torbjörn Birgning kommer också att flytta hit med sin "elektroniska uppfinnarverkstad" och Bosse Aronsson kommer med sin nystartade firma för båtmotorer och gräsklippare.

Någon tidsplan för när det hela ska vara färdigt finns inte. Men Torbjörn tror inte att det kommer att dröja alltför länge förrän ombyggnaden är i gång.

- Vi har nämligen beslutat oss för att inte göra något mer åt snickeriet innan dess. Det får vara så provisoriskt som det är nu, för då kommer jag rätt som det är att tröttna på att ha det så rackligt omkring mig att jag ser till att det blir fart på ombyggnaden. □

ALLT I OLJOR

Diesel, villaoljor

Alltid lägsta dagspris
Snabba leveranser

Ring Alf Carlsson, Östannor

0580-301 40. (Säkrast kvällar)

DRÖMHUS OCH PRYLAR

Det var för så där en 20 år sedan som Anne-Marie Lie såg sitt drömställe för första gången.

Nu har hon antikaffär i just det huset och håller på att inreda våningen uppå tillammans med sin make John Wählberg

- Min bror hade sommarställe i Torpa, berättar Anne-Marie, så jag kom ofta sjövägen och handlade hos Agda Ljungberg. Och då tänkte jag många gånger att "det här är drömhuset". Fast jag hade ju ingen som helst tanke på att jag faktiskt skulle få chans att köpa det en dag.

Men understundom händer det att drömmar blir verklighet. Torbjörn Lie, som visste om sin mors känslor för huset, kunde snabbt ge tips om den rätta köparen när det blev känt att Ljungbergs var till salu. Och Anne-Marie och Johnne blev inte bara drömhusägare, de kunde också förverkliga sin tankar på en affär. Löa Bro Antik och Kuriosa kom till och avlöste Löaboden i det gamla affärshuset.

Egen samling

- Intresset för gamla saker har jag haft länge, berättar Anne-Marie, och från början hade jag ingen tanke på affär. Jag samlade på sådant som jag själv tyckte om och ville ha.

- Fast nog är det bra många år som jag har hört dig säga "när vi får affär någon gång", inflikar Johnne, som delar Anne-Maries intresse för gamla ting.

- Ja, efter ett tag hade vi samlat på oss så mycket saker att tanken på affär blev naturlig, bekräftar Anne-Marie, men jag har aldrig köpt upp saker med tanke på att jag sedan ska sälja det. Jag har köpt till mig själv i första hand och det är inte utan att det svider lite ibland när jag nu ska sälja en kär gammal sak. Fast samtidigt är det roligt att få sälja till någon som tycker lika mycket om en sak som jag själv gör.

Bruksföremål

Svenskt porslin och glas är Anne-Maries specialområde och många känner säkert igen de serviser som nu finns i affärens hyllor. Allt är förvisso inte antikt. När det gäller porslin är 1950-talet mycket gångbart numera. Plötsligt kan man här inse att ens gamla vardagskaffekoppar är rena dyrgriparna för samlare.

- Bruksföremål, vackra saker som man också har någon användning för, det är vad jag tycker om, förtydligar Anne-Marie, sådant som bara står till prydnad har väl sitt värde, men jag tycker det är roligare med sådant som kommer till praktiskt nytta också.

Johnne går gärna ett steg längre och samlar på riktigt gamla bruksföremål, borrsvängar i trä, spisviftare och andra kluriga redskap.

- Jag tycker att det är fascinerande att se vad de kunde göra förr i världen med de enkla redskap som fanns då, säger Johnne. Redskapen i sig är ofta otroligt fint hantverk och från sakerna leds intresset ofta vidare och man vill veta mer om hur folk levde och arbetade förr.

Böcker

Annars är böcker Johnnes passion och när våningen ovanpå kommit i ordning ska hela nedervåningen bli affärslokal med plats för bokantikvariat också.

Att göra fynd på auktioner hör naturligtvis till glädjen i dessa två "sakletares" liv. Men de har ändå inga planera på att bli stamkunder på de auktioner som hålls här omkring.

- Nej, det tycker jag skulle kännas fel, menar Anne-Marie. Då kanske jag skulle ropa in något som andra Löabor också bjuder på och då kan jag ju inte gärna sälja det i affären sedan.

Söndagsöppet

Än så länge är Löa Bro Antik & Kuriosa öppet endast fredag - söndag och stängt på vardagar eftersom affären knappast försörjer två personer. Anne-Marie är originalmonterare på ett tryckeri i Stockholm och John är litograf och resande representant i den grafiska branschen.

- Men det tar emot mer och mer för varje vecka att behöva åka till Stockholm på måndag morgon, säger John, och jag ser fram mot pensioneringen när jag får chans att stanna i

←
Löa och ägna mig åt affären på heltid.

Anne-Marie hoppas på att hitta ett nytt arbete i trakten för att också kunna bli mer stationär i Löa.

I sina framtidsdrömmar ser Anne-Marie och Johnne gärna ett sommarkafé i anslutning till affären också.

- Men det är osäkra planer, betonar Anne-Marie. Myndigheternas krav på separat kök och handikapptoalett och liknande på minsta lilla servering gör det nästan omöjligt. Till en början får vi nog nöja oss med kaffe på termos till våra kunder och se om det kan utvecklas till något så småningom. □

Löa SK

Löa Sportklubb, LSK, höll årsmöte den 29 mars. Bland viktigare beslut som fattades då kan nämnas att LSK liksom tidigare ger ett bidrag till Hembygdsföreningen för Löa-Bladet. (Vi tackar!)

Verksamhetsberättelsen gav vid handen att den 60-åriga klubben inte mattats i sina aktiviteter. Sextioårsjubileet i augusti blev mycket lyckat. Och under våren och framåt sommaren finns fortsatta möjligheter för alla dem som vill träna och motionera med pingis och gymnastik, fotboll och tennis mm.

Löa-Festen arrangeras som vanligt veckan efter midsommar, men här röstade årsmötet för att man ska försöka få några förnyelsens vindar att blåsa med disco och underhållning eller annat, som kan locka större publik till årets fest.

LSKs styrelse omvaldes i sin helhet och ser ut som följer:

Ordförande: Bo Jönsson

Sekreterare: Anders Ericsson

Kassör: Lars Gunnarsson

Övriga: Eric Gunnarsson, Malte Persson, Pär Ericsson och Tobjörn Lie.

Föredrag i Lokalen

FINNINVANDRINGEN I BERGSLAGEN är ämnet för kvällen, onsdagen den 13 april i Lokalen i Löa. Det är Vuxenskolan som då bjudit in Nils Holmdal, folklivsforskare från Hörken, att tala om den finska invandringen, som ju betytt en hel del för Bergslagen. Föredraget börjar kl 19. Kaffe serveras.

LUM söker gympaledare

LUMs verksamhet fortgår som tidigare.

- Vi är inte så många, säger ordföranden Elisabeth Elvenäs (tel 301 72), men vi håller i gång med lekis, pulkaåkning, dockteater mm för de yngre barnen.

- Vad vi saknar just nu är en ledare för barngymnastiken. Men vi har 12-15 barn som gärna kommer till gymnastiken 1 gång i veckan.

Om någon är intresserad av att leda barngympan är Elisabeth tacksam för en påringning. Mulleskolan räknar man ska komma i gång nu med Lena Ståhlberg som ledare

Lasse-Maja

kommer tillbaka

I förra numret av Löa-Bladet lät de bestämt rätt förtvivlat och Lasse-Maja troddes hänga på gärsgårn. Men ingen fara! Nu är han uppdragen igen och det blir sommar-teater som vanligt i Löa hytta med samma glada och duktiga amatörskådespelare och samma regissör som förr. Onsdagen den 9 juli blir det premiär i år.

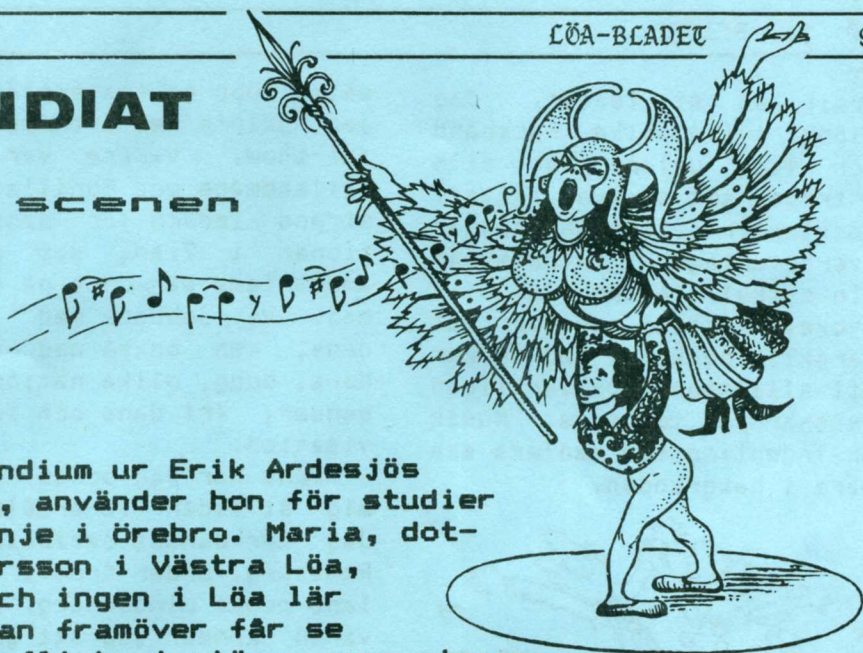
Arrangemangen runt omkring hyttan i samband med spelen blir också de vanliga. Kaffeservering och en liten marknad på hyttbacken, spelmansstämma och dans på bron på lördagkvällen och gudstjänst i hyttan på söndagen. I år planeras också en fotoutställning i sägen.

Dessutom har teaterensemblen fått erbjudande att komma till Marstrand i början av augusti och ge ett per föreställningar på Carlstens fästning, där Lasse-Maja satt fångslad och där han numera nästan är ett större namn än här i sina födelsetrakter.

Goda förhoppningar finns att detta också ska kunna genomföras. Det gäller dock, förstås, att kunna finansiera en sådan resa på något sätt.

ÅRETS STIPENDIAT

Maria dras mot scenen

Maria Larsson fick årets stipendium ur Erik Ardesjös Minnesfond. Pengarna, 3 000 kr, använder hon för studier vid Studieförbundets teaterlinje i Örebro. Maria, dotter till Hans och Ing-Marie Larsson i Västra Lóa, dras mer och mer till scenen och ingen i Lóa lär väl bli särskilt förvånad om man framöver får se denna sång- och teaterglada löaflicka i större sammanhang.

Genom att publicera några utdrag ur Marias ansökan om stipendiet berättar vi henne här om sig själv.

Teater, dans och musik är något som alltid legat mig mycket varmt om hjärtat. Under hela min uppväxt har någon form funnits med vid sidan av skola och arbete. Nu har jag emellertid tänkt satsa mer på teater än tidigare.

Tillsammans med mina kamrater Karin och Maria Mossberg har jag just slutfört Cabaré Bruden, en produktion vi satsade allt för. Tid och pengar, oss själva och våra privatliv. Man måste våga för att vinna! Vanliga jobb hade vi inte tid för de två närmaste månaderna före föreställningen, men detta var något vi verkligen ville genomföra, något vi drömt om länge.

Efter denna intensiva period med Cabaré Bruden ska jag börja på studieförbundets teaterlinje här i Örebro, där jag för tillfället bor. En teaterlinje på, till att börja med, en termin. Här får man lära olika bitar inom teater, som röst, rörelse, improvisation, teaterhistoria, produktion, teaterkunskap och naturligtvis att agera.

Jag tror att teaterlinjen kan ge mig mycket, eventuellt en bra grund för vidare studier inom teater. Jag

tror även att det är en bra grund att stå på om man vill starta egna teatergrupper och ägna sig åt teater som fritidssysselsättning. Jag vet i alla fall att teater är något jag alltid kommer att syssla med i framtiden på något sätt.

Början i garderoben

Mina teatererfarenheter började hemma i garderoben. Trappan fungerade utmärkt som scen och hopprepert var idealisk mikrofon. I skolan spelades sedan ett otal pjäser upp. I den åldern var jag även en flitig textförfattare. Pjäserna blev ofta egna versioner av kända sagor eller en blandning av Drevölsnatten (Löas dåvarande bygdespel) och böcker jag läst. Men publiken tycktes finna dem sevärd.

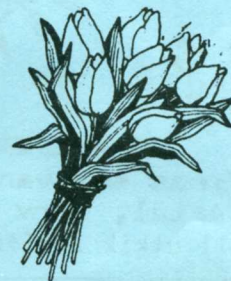
Som 10-åring började jag även spela fiol i kommunala musikskolan med övergick efter en tid till gitarr. Vilket även gav mig tillfälle att öva upp min dåvarande förskräckliga sångteknik. Senare tog jag också sånglektioner i ca fyra år.

Skolteater och rock

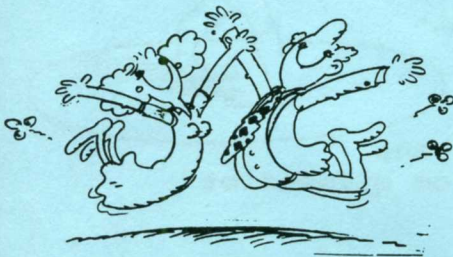
På högstadiet var jag en mycket entusiastisk medlem i skolans teatergrupp, där vi satte upp en rad olika framträdanden under ledning av Alf Mossberg. Vi spelade för kamrater, föräldrar och lärare, men också för allmänheten.

På hösten i nian var jag med i en TV-inspelning, vilket då var en mycket stor upplevelse. TV 2-teatern skulle göra en inspelning vid Storå järnvägsstation och producenten kom en fredageftermiddag upp till skolan för att engagera två ungdomar som statister. Jag blev mycket glad att jag fick uppdraget. Det var mycket fascinerande att få träffa "riktiga" skådespelare, se en riktig sminkutrustning och framför allt se hur det går till vid filminspelning.

Under gymnasietiden ägnade jag mig mer åt sång och

← musik än åt teater. Jag sjöng i två olika rockband och fick utlopp för mitt intresse att skriva texter. Rocktexter eller sångtexter överhuvudtaget intresserar mig mycket. Texterna är ofta mycket viktiga och har ett särskilt budskap. Jag önskar att alla människor verkligen lyssnar på texterna. Musik är ingenting som man bara ska höra i bakgrunden.

Dans på schemat

I augusti 1984 fick jag plats som barnflicka i en familj i Tyskland. Jag ville resa utomlands för en tid och lära mig ett annat språk. Så trots att det hade gått bra för rockbandet och vi hade haft många spelningar reste jag med stor förväntan och nyfikenhet från lilla trygga Löa.

När jag kom hem efter ett år jobbade jag som ungdomslagare och lärarvikarie på Storåskolan. Där ledde jag även en grupp ungdomar som

satte upp en teaterpjäs och jag hjälpte dem även med en jul-show. Vidare var jag tillsammans med Gunilla Nordstrand ledare för danslektioner i 7:an, som under ämnet Tema har dans på schemat. Vi jobbade med jazzdans, men också med folkdans, bugg, olika nationella danser, fri dans och improvisation.

Dans har jag också ägnat mig åt sedan 13-årsåldern. Jag har dansat jazzbalett i Ramsberg, under året i Tyskland och i Lindesberg. Under våren kommer jag att gå en jazzdanskurs här i Örebro på Studieförfrämjandets Gymgården.

Lindesbergs stora barnkultursatsning förra året, Mulleoperan var ett mycket fascinerande projekt som betydde mycket för mig. Det började med att jag skulle ta hand om ansen, koreografin. Men det slutade med att jag även fick spela en av de vuxna huvudrollerna, boven i dramat, herr Stenman.

Att från noll tillsammans med femtio barn och tio vuxna arbeta fram en föreställning som gjorde succé var verkligen både jobbigt och lärorikt, men ramför allt fantastiskt roligt!

Ater till Löa

Löa-Revyn och bygdespelen i Löa hytta har under många år givit mig utlopp för såväl teater som sång och dans. Och även om jag nu är ute och provar mina vingar på annat håll än hemma i Löa, hoppas jag att Löa Hembygdsförening vill stödja mig med min teaterkursavgift på 3 000 kr. Om man som jag under ungdomen vill vidga sina vyer, få olika erfarenheter och utvecklas som människa, inte minst inom teater tror jag det är viktigt att röra lite på sig. Jag tror ändå att man kommer att söka sig hem till Löa igen, när man känner att man samlat sig mer kunskaper och har lite mer att ge.

Framför allt kan i alla fall inte jag hålla mig borta från att medverka i bygdespelen under somrarna. Varken Lasse-Maja eller sommarens i Löa tror jag man som teaterintresserad Löaflicka kan vara utan! □

Glad vä!

VALBORGSMÄSS I LÖA

Firas som vanligt med valborgsbål, fyverkeri och sång av kyrkokören. Vårtal, korb och kaffeservering. Samt vackert väder. Håll utkik i affären efter anslag om tid och plats!